

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף צ"ג ע"א

תקונא תשעה וחמשין · תקונא שתין

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (צ"ב ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

. חֲשֶׁךְ אוֹכֶם, כְּתָנוֹת עוֹר דִּילִיָּה אוֹכְמִין, דְּאִתְמַר בְּהוֹן (שִׁיר ה' יא) שְׁחֹרוֹת כְּעוֹרֵב, (בראשית ג' א) וְהִנָּחֵשׁ הָיָה עָרוֹם מִנִּיָּהּ, דְּלָכָל חִיָּה בָּרָא לְבוּשִׁין, וּלְכָל בְּרִיָּין דְּאִתְבְּרִיאוּ בְּשִׁית יוֹמֵי בְּרֵאשִׁית, וְאִשְׁתְּאָרוּ גּוֹפִין דְּמִזִּיקִין לְמַעַבְד וְלֹא עָבִיד לוֹן, בְּגִין דְּהוּהָ עָרֵב שֶׁבֶת, וְדָא אִיהוּ (בראשית ב' ג) אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהֵי'ם לַעֲשׂוֹת, וּבְגִין דָּא וְהִנָּחֵשׁ הָיָה עָרוֹם מִכָּל חַיִּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵי'ם (בראשית ג' א), דְּלָכָלְהוּ עָבִיד לְבוּשִׁין, וְלִיָּה לָא עָבִיד, בְּגִין דְּהוּוּ מִזִּיקִין דְּעֵלְמָא.

תרגום לעברית

תקון תשעה וחמשים, בְּרֵאשִׁית, כִּי בָאֵשׁ יְהוָה נִשְׁפָּט, שֶׁהֵם כְּתָנוֹת עוֹר שְׁצָרִיהּ בָּהֶם הַבְּדִלָה, כְּשִׂאוֹמְרִים יִשְׂרָאֵל בּוֹרָא מְאוּרֵי הָאֵשׁ, וְאוֹמְרִים הַמְּבַדִּיל בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ. חֲשֶׁךְ שָׁחַר, כְּתָנוֹת הָעוֹר שָׁלוּ שְׁחוֹרִים, שְׁנֵאמַר בָּהֶם שְׁחֹרוֹת כְּעוֹרֵב, וְהִנָּחֵשׁ הָיָה עָרוֹם מֵהֶם, שְׁלָכָל חִיָּה בָּרָא מְלֻבוּשִׁים וּלְכָל הַבְּרִיּוֹת שֶׁנִּבְרְאוּ בְּשִׁשֶּׁת יְמֵי בְּרֵאשִׁית, וְנִשְׁאָרוּ הַגּוֹפִים שֶׁל הַמִּזִּיקִים לַעֲשׂוֹת וְלֹא עָשָׂה אוֹתָם, מִשּׁוֹם שֶׁהָיָה עָרֵב שֶׁבֶת, וְזֶהוּ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהֵי'ם לַעֲשׂוֹת, וּמִשּׁוֹם זֶה וְהִנָּחֵשׁ הָיָה עָרוֹם מִכָּל חַיִּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה ה' אֱלֹהֵי'ם, שְׁלָכָלְהֶם עָשָׂה לְבוּשִׁים, וְלֹא עָשָׂה, מִשּׁוֹם שֶׁהָיוּ הַמִּזִּיקִים שֶׁל הָעוֹלָם.

וַאֲמַאי לֹא עָבִיד לֹוֹן, בְּגִין דְּהוּה לִיה לְמַבְרִי לְאָדָם עָרַב שַׁבַּת, וּבְגִינִיה לֹא בָרָא לֹוֹן, וּבְגִין דָּא עָאֵל קִנְאָה בְּלִפְיָה דְּחֻיָּא עִם אָדָם, בְּגִין דְּאִשְׁתָּאֵר עָרוֹם בְּגִינִיה בְּלֹא לְבוּשִׁין, וְאִיהוּ גָרַם לְבָתֵּר דְּאִתְּפַשֵּׁט אָדָם מְלִבוּשֵׁי, וְיָרִית לֹוֹן נְמֻרֹוד וְעָשׂוּ, דְּהוּה עָשׂוּ דִּיּוֹקְנִיה דְּחֻיָּא, וּבְגִין דָּא וְהִנָּחֵשׁ הָיָה עָרוֹם, עָרוֹם לְבִישׁ, דְּגָרַם בְּעָרְמָה דִּילִיה נִוְקָבָא בִישָׁא סָם הַמּוֹת מִיְתָה לְאָדָם וּלְאִתְּתִיה, וְעָרְמָה דִּילִיה הָיָה דְּפִתִּי לְחֹה, בְּגִין דְּדַעְתָּן שֶׁל נָשִׁים קָלָה, וּמָה אָמַר לָהּ (שם) וַיֹּאמֶר הִנָּחֵשׁ אֶל הָאִשָּׁה אַף כִּי אָמַר אֱלֹהִי'ם לֹא תֹאכְלוּ מִכָּל עֵץ הָגֶן, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא אָמַר, אֲלֹא מִכָּל עֵץ הָגֶן אָכַל תֹּאכֵל, דְּאִיהוּ לֹא מְנִי לִיה דְּלֹא לְמִיכָל אֲלֹא מַעַץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע, דְּאִיהוּ עֲרֻבֻכְיָא דְטוֹב וָרָע, אֵילָנָא דְשִׁקְרָא, חַד בְּלָב וְחַד בְּפֹה, לְפִיָּה מְלִי שִׁקְרָא, וּפִתִּי בְּפֹמִיָּה בְּמַלְיָן דְּקִשׁוּט.

תרגום לעברית

וְלָמָּה לֹא עָשָׂה אוֹתָם? מַשּׁוּם שֶׁהָיָה לוֹ לְבָרָא אָדָם בְּעָרַב שַׁבַּת, וּבְגִלְלוֹ לֹא בָרָא אוֹתָם, וּמַשּׁוּם זֶה נִכְנָסָה קִנְאָה לְלִבּוֹ שֶׁל הִנָּחֵשׁ עִם אָדָם, מַשּׁוּם שֶׁנִּשְׁאָר עָרוֹם בְּגִלְלוֹ לֹא מְלִבוּשִׁים, וְהוּא גָרַם אַחֵר כֹּךְ שֶׁהִתְפַּשֵּׁט אָדָם מְלִבוּשָׁיו, וְיָרַשׁ אוֹתָם נְמֻרֹוד וְעָשׂוּ, שֶׁעָשׂוּ הָיָה דְּמוּת הִנָּחֵשׁ, וּמַשּׁוּם זֶה וְהִנָּחֵשׁ הָיָה עָרוֹם, עָרוֹם לָרָע, שֶׁגָרַם בְּעָרְמָתוֹ לְנִזְכָּה רָעָה, סָם הַמּוֹת, מִיְתָה לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ, וְעָרְמָתוֹ הָיְתָה שֶׁפָּתָה אֶת חֹה, מַשּׁוּם שֶׁדַּעְתָּן שֶׁל נָשִׁים קָלָה, וּמָה אָמַר לָהּ? וַיֹּאמֶר הִנָּחֵשׁ אֶל הָאִשָּׁה אַף כִּי אָמַר אֱלֹהִי'ם לֹא תֹאכְלוּ מִכָּל עֵץ הָגֶן, וְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא אָמַר, אֲלֹא מִכָּל עֵץ הָגֶן אָכַל תֹּאכֵל, שֶׁהוּא לֹא צוּה אוֹתוֹ שֶׁלֹּא לֶאֱכֹל, אֲלֹא מַעַץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע, שֶׁהוּא עֲרֻבֻכְיָה שֶׁל טוֹב וָרָע, אֵילָן הַשִּׁקְרָא, אֶחָד בְּפֹה וְאֶחָד בְּלָב, לְבֹו מְלֵא שִׁקְרָא, וּפִתָּה בְּפִיו בְּדַבְרֵי אֱמֶת.

וְחִוִּיא בִּישָׁא אַעְבַּר הָכָא עַל לֹא תַעֲנֶה בְּרַעְיָה עַד שְׁקֵר (שמות כ יג), וְעַל לֹא תִרְצַח, וְעַל לֹא תִנָּאֵף, וְעַל לֹא תִגְנוֹב, וְלֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי'ךָ לְשׁוֹא, עַל לֹא תַעֲנֶה בְּרַעְיָה דְסִהִיד שְׁקֵרָא דְאַמֵּר (אף כי אמר אלהי'ם לא תאכלו מכל עץ הגן ועל לא תגנוב דגנב דעת חוה כגוונא דא דאמר אף כי אמר אלהי'ם וגומר) כִּי יוֹדַעַ אֱלֹהֵי'ם כִּי בְיוֹם אֲכַלְכֶּם מִמֶּנּוּ וְנִפְקָחוּ עֵינֵיכֶם וְהִיִּיתֶם כְּאֱלֹהֵי'ם יוֹדְעֵי טוֹב וָרָע (בראשית ג ה), בְּגִין דְּלֹא תִהְיוּ בְּדִיוִקְנִיָּה, וְעַבַּר עַל לֹא תִנָּאֵף, דְּהִטִּיל זֶהֱמָא בְּחֻהָ, וְעַבַּר עַל לֹא תִרְצַח, דְּקִטַּל לְאָדָם וּלְחֻהָ, דְּהִכִּי אֶרְחָא דִּיצְרָא בִּישָׁא מִפְתִּי לְבָנֵי נָשָׂא, וּלְבַתֵּר סָלִיק וְאַלְשִׁין לִיהָ, וְנָטִיל רְשׁוֹ וְנָחִית וְנָטִיל נְשָׁמָה.

תרגום לעברית

וְהִנְחֵשׁ הָרַע כָּאֵן עָבַר עַל לֹא תַעֲנֶה בְּרַעְיָה עַד שְׁקֵר, וְעַל לֹא תִרְצַח, וְעַל לֹא תִנָּאֵף, וְעַל לֹא תִגְנוֹב, וְלֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי'ךָ לְשׁוֹא, עַל לֹא תַעֲנֶה בְּרַעְיָה, שְׁהַעִיד שְׁקֵר שְׁאַמֵּר (אף כי אמר אלהי'ם לא תאכלו מכל עץ הגן, ועל לא תגנוב, שגנב דעת חוה, כמו זה שאמר אף כי אמר אלהי'ם וגומר), כִּי יוֹדַעַ אֱלֹהֵי'ם כִּי בְיוֹם אֲכַלְכֶּם מִמֶּנּוּ וְנִפְקָחוּ עֵינֵיכֶם וְהִיִּיתֶם כְּאֱלֹהֵי'ם יוֹדְעֵי טוֹב וָרָע, כְּדִי שְׁלֹא תִהְיוּ בְּדַמוֹתוֹ, וְעַבַּר עַל לֹא תִנָּאֵף שְׁהִטִּיל זֶהֱמָא בְּחֻהָ, וְעַבַּר עַל לֹא תִרְצַח שְׁהִרְג אֶת אָדָם וְאֶת חֻהָ, שְׁכָּה דִּרְכוֹ שְׁל הִיצְרָה הָרַע - מִפְתָּה בְּנֵי אָדָם, וְאַחַר כֵּן עוֹלָה וּמִלְשִׁין עָלָיו, וְנָטִיל רְשׁוֹת וְיִוֵּרֵד וְנָטִיל הַנְּשָׁמָה.

◆ תקונא שתינ ◆

בְּרֵאשִׁית דָּא בְּרִי'ת, דְּאֶתְמַר בֵּיה עֵץ הַחַיִּים, וְהָא אוֹקְמוּהָ, וּבְהַפּוּכָא תְּבִי'ר, דְּגֵרֵם תְּבִירוּ לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן, וְדָא עֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע, טוֹב אִיהוּ אֵילָנָא, הֵהוּא דְכְּתִיב (בראשית ג ו) וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמַאֲכָל וְכִי תֹאמָה הוּא לְעֵינַיִם, וְאִיבָא דִילִיָּה רָע, כְּפּוּם חִיזוּ דִילָהּ הָכִי הָוָה (נ"א אִיהוּ) אֶתְחַזֵּיא לָהּ מִלְכָּר, כְּגִוּוֹנָא דְפּוּמָא מְלִין שְׁפִירִין מִלְכָּר, וְלָבָא מְלִיָּיא טְנוּפִין מְלָגָא, וְדָא לֹא הֵוָה יָדְעָא דְסָם הַמּוֹת הָוָה מְלָגָא דְאִיבָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב ו'תִּקַּח מ'פְּרִי ו'תֹּאכֶל, וַתֵּתֵן גַּם לְאִשָּׁה וְגֹמֵר (שם), הָרִי אִיבָא דְאֵילָנָא דְתַמֵּן מִן'ת (מלגאו גרם לה דאכלה).

תרגום לעברית

תקון ששים, בְּרֵאשִׁית זו בְּרִי'ת, שְׁנַאֲמַר בֵּיה עֵץ הַחַיִּים, וְהָרִי פְרִשׁוּהָ, וּבְהַפּוּךְ תְּבִי'ר, שְׁגֵרֵם שְׁכָר לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן, וְזֶה עֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע, טוֹב הוּא הָאֵילָן, אוֹתוֹ שְׁכָתוּב וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמַאֲכָל וְכִי תֹאמָה הוּא לְעֵינַיִם, וּפְרִיָּו רָע, כְּפִי הַמֵּרָאָה שְׁלָה כֶּךָ הָיָה (הוא) נִרְאָה לָהּ מִבְּחוּץ, כְּמוֹ שְׂבֻפָּה, מְלִים יָפוֹת מִבְּחוּץ וְלֵב מְלֵא בְטְנוּפִים מִבְּפָנִים, וְזוֹ לֹא הָיְתָה יוֹדַעַת שְׁסָם הַמּוֹת הָיָה בְּפָנִים הַפְּרִי. זֶהוּ שְׁכָתוּב וַתִּקַּח מ'פְּרִי ו'תֹּאכֶל וַתֵּתֵן גַּם לְאִשָּׁה וְגֹמֵר, הָרִי פְרִי הָאֵילָן, שְׁשָׁם מִן'ת (מבפנים, גרם לה שאכלה).

וְאִית קְלִיפִּין דְּאִיבָא דְּאִינוּן תְּהוּ וְכִהּוּ וְחֻשָּׁךְ וְתַהוֹם, דְּקְלִיפִּין אֲלִין אִינוּן רָע, מוֹחָא מְלָגָאוּ טוֹב, אֵילָנָא דְּחֵי קְלִיפִּין דִּילִיָּה שְׁפִירִין וּמוֹחָא דִּילִיָּה שְׁפִיר, וְדָא אִיהוּ עֲפִיָּיה שְׁפִיר וְאַנְבִּיָּה שְׁגִיָּא (דְּנִיָּאל ד ט), וְאִית אֵילָנָא דְּכּוּלִּיָּה בִּישׁ, מוֹחָא וּקְלִיפָּה כְּלָהוּ מְרִירָן, וּמִיָּין דְּלָהוֹן מְרִירָן, הֵדָא הוּא דְּכָתִיב (שְׁמוֹת טו כג) וַיָּבֹאוּ מִרְתָּה וְלֹא יָכֻלוּ לְשַׁתּוֹת מִמֶּם מִמָּרָה כִּי מָרִים הֵם וְגוֹמֵר, וַיּוֹרֶהוּ יְהוָה עֵץ וְגוֹמֵר, וַיְבִיָּה וַיִּמָּתְקוּ הַמֵּים, עֵץ מִתּוֹק דְּמִנִּיָּה נְפָקִין עֲנָפִין וְשָׂרְשֵׁין, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן (תְּהִלִּים יט יא) וּמִתּוֹקִים מְדַבֵּשׁ וְנֹפֶת

וַיֵּשׁ קְלִפּוֹת שֶׁל הַפְּרִי שֶׁהֵן תְּהוּ וְכִהּוּ וְחֻשָּׁךְ וְתַהוֹם, שֶׁהַקְּלִפּוֹת הִלְלוּ הֵן רָע, הַמֶּחַ מִבְּפָנִים טוֹב, עֵץ הַחַיִּים, קְלִפּוֹתָיו יָפוֹת וְהַמֶּחַ שָׁלוֹ יָפָה, וְזֶהוּ עֲנָפוֹ נָאָה וּפְרִיָּו רַב, וַיֵּשׁ אֵילָן שֶׁכָּלוּ רָע, הַמֶּחַ וְהַקְּלִפָּה כָּלֶם מָרִים, וְהַמֵּים שֶׁלָּהֶם מָרִים, זֶהוּ שְׁכָתוֹב וַיָּבֹאוּ מִרְתָּה וְלֹא יָכֻלוּ לְשַׁתּוֹת מִמֶּם מִמָּרָה כִּי מָרִים הֵם וְגוֹמֵר, וַיּוֹרֶהוּ יְהוָה עֵץ וְגוֹמֵר, וּבֹו וַיִּמָּתְקוּ הַמֵּים, עֵץ מִתּוֹק שֶׁמֶמְנוּ יוֹצְאִים עֲנָפִים וְשָׂרְשִׁים, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וּמִתּוֹקִים מְדַבֵּשׁ וְנֹפֶת צוּפִים, וּמִשּׁוּם זֶה יֵשׁ עֵץ שֶׁעֲנָפָיו מִתּוֹקִים וְעֵץ שֶׁעֲנָפָיו מָרִים, וַיֵּשׁ מִמֶּם מִתּוֹקִים וּמִמֶּם מָרִים, שֶׁזֶּה לְעֻמַּת זֶה עֲשֵׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וַיֵּשׁ שֶׁהוּא חָצִיו מִתּוֹק וְחָצִיו מֶר, וְזֶה עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע, כְּמוֹ שֶׁהַפֶּסֶק הַמַּעֲרָב בְּעַפְרָת, וַיֵּשׁ עֵץ שֶׁקְלִפּוֹתָיו רָעִים מִבְּחוּץ וְהַמֶּחַ מִתּוֹק מִבְּפָנִים. כֹּה תִמָּצָא אָדָם רָע בְּדִבְרֵי פִּיו (וּבְפִּיו מוֹצִיאָרַע מִבְּחוּץ) וְטוֹב בְּלִבּוֹ מִבְּפָנִים, וַיֵּשׁ מִפִּיו טוֹב וְלִבּוֹ רָע, זֶהוּ עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע, כֹּאֵן מְקֻנָּן נְחֹשׁ רַמָּאִי.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

